

[Finansministeren.]

regering, var man allerede dengang klar over, at et sådant system ikke kunne indpasses i den elektroniske databehandling, som man lagde til rette for administrationen af kildeskatten. Det var en væsentlig be-
væggrund til, at man overførte hele børnetilskudsordningen til socialministeriet og førte den ud af skattepolitikken, og at persontilskudsordningen ophørte.

På denne baggrund finder jeg det derfor mærkeligt, at man nu vil forsøge at indføre regler, der vil have samme uheldige virkning på kildeskattens administration. Men jeg vil da gerne her i dag bekræfte, at jeg til efteråret fremsætter et lovforslag om en fuldstændig revision af renteforsikringsloven, og det vil da være hensigtsmæssigt til den tid at fortsætte diskussionen om de omfattende ændringer, som der her er tale om. Det er det tilsagn, jeg vil give i dag, at vi må drøfte det på baggrund af det materiale, der ligger fra renteforsikringskommissionen, og dermed også det lovforslag, der kommer til at foreligge til efteråret.

I øvrigt er fradragsproblematikken jo gammel i dansk skattediskussion, og man kan drøfte spørgsmålet: hvis man på dette punkt gør indgreb i det, man hidtil har været vant til, hvorfor så blive stående derved? Der er ingen, der har foreslået, at lønmodtagerfradraget ikke skulle være et indkomstfradrag. Personfradragene er næsten pr. definition indkomstfradrag. Fradrag for omkostninger i virksomhederne er da også indkomstfradrag. Fradrag for pensionsbidrag til pensionsforsikringer eller pensionsordninger er der heller ikke nogen der har tænkt sig skulle gøres til fradrag i skatten i stedet for. Jeg tror, at når vi skal til at drøfte problematikken i en større sammenhæng, så må man gøre sig klart, at der er en række fradrag, som man måske kommer til at føre over, og derigennem vil man totalt ændre det bestående kildeskattesystem. Jeg vil derfor sige til hr. Grünbaum, at jeg er meget villig til at overveje hele problematikken, men jeg vil ikke have det opfattet sådan i dag, at jeg har givet tilsagn om at gå over til et nyt system. Jeg synes, det ville være nyttigt, om vi i bred sammenhæng førte denne diskussion i efteråret.

Til hr. Helge von Rosen, der efterlyste oplysninger fra livsforsikringsselskaberne

om deres forsikringstageres civilstand og deres indkomstforhold for derigennem at få at vide, hvilken gruppe af befolkningen eller hvilke grupper af befolkningen det er, der tegner livsforsikringer, vil jeg sige, at statsanstalten har vi spurgt, og de har ikke været i stand til at give disse oplysninger, fordi de simpelt hen ikke har et kartotek, hvor deres forsikringstagere er inddelt efter deres almindelige stillingsangivelse eller inddelt efter indkomstforhold, som statsanstalten naturligvis slet ikke kender for forsikringstageres vedkommende. Jeg kan sige til hr. Helge von Rosen, at selv hvor der findes stillingsangivelse, er mange af dem ret gamle, nemlig den stilling, som forsikringstageren havde, da han tegnede sine første forsikringer. Jeg mener selv, at jeg stadig står i statsanstalten for livsforsikring som stud. jur., og det er dog nogle år siden, jeg ophørte med at være stud. jur., det var første gang, jeg havde brug for at tegne en livsforsikring, da var jeg student. Jeg ville altså gå ind i det statistiske materiale som udtryk for en meget beskeden indkomstgruppe i vort samfund, nemlig de unge studerende, som man nu betragter som fuldstændig subsistensløse, der skal have alle mulige ydelser fra det offentlige. I mellemtiden har jeg fået lidt bedre indtægter i hvert fald, og derfor ville statistikken komme til at lyve, hvis man tog den blotte stillingsangivelse uden undersøgelse af, hvad der er sket i mellemtiden med den pågældende person.

Jeg vil gerne med disse bemærkninger på ny takke for behandlingen af forslaget og bekræfte mit tilsagn om, at vi til efteråret vender tilbage til en grundig drøftelse og en grundig behandling af fradragssystemet.

Grünbaum: Jeg mener ikke selv, jeg drog videre konklusioner af det, vi er enedes om i udvalget, end det, der er dækket af den udtalelse, der står i betænkningen. Det er da klart, at partierne står frit. Det, man er enig om, er, at man skal drøfte disse spørgsmål; hvad man så vil gøre til sin tid, ja, det må man tage stilling til, når denne drøftelse har fundet sted. Det var også det, jeg gav udtryk for. Men der må ligge det positive i det, og det gør der også efter min opfattelse på baggrund af drøftelsen i udvalget, at man virkelig skal have en sådan drøftelse. Det er